

# Ett mänskligt avtryck

barn som utforskar och lämnar spår vid skulpturerna av Annika Löb Mossberg i Kärra Centrum.

3-5 år förskolan Solgläntan - KÄRRA (SVERIGE)

För oss var det viktigt att platsen var synlig i samhället. Vi ville påbörja en dialog med stadsdelen och skapa en demokratisk mötesplats för våra yngre medborgare. För att hitta den rätta platsen lånade vi en bok på biblioteket, "Kärra genom tiderna", för att få inspiration. Allteftersom blev vi säkra på att vi ville ha vår plats på torget. Vad fanns det att upptäcka där? Barnen utforskade platsen genom att dokumentera med hjälp av kamera. De gick nära, tittade på detaljer, fotograferade nästan systematiskt, varje detalj, varje skulptur.

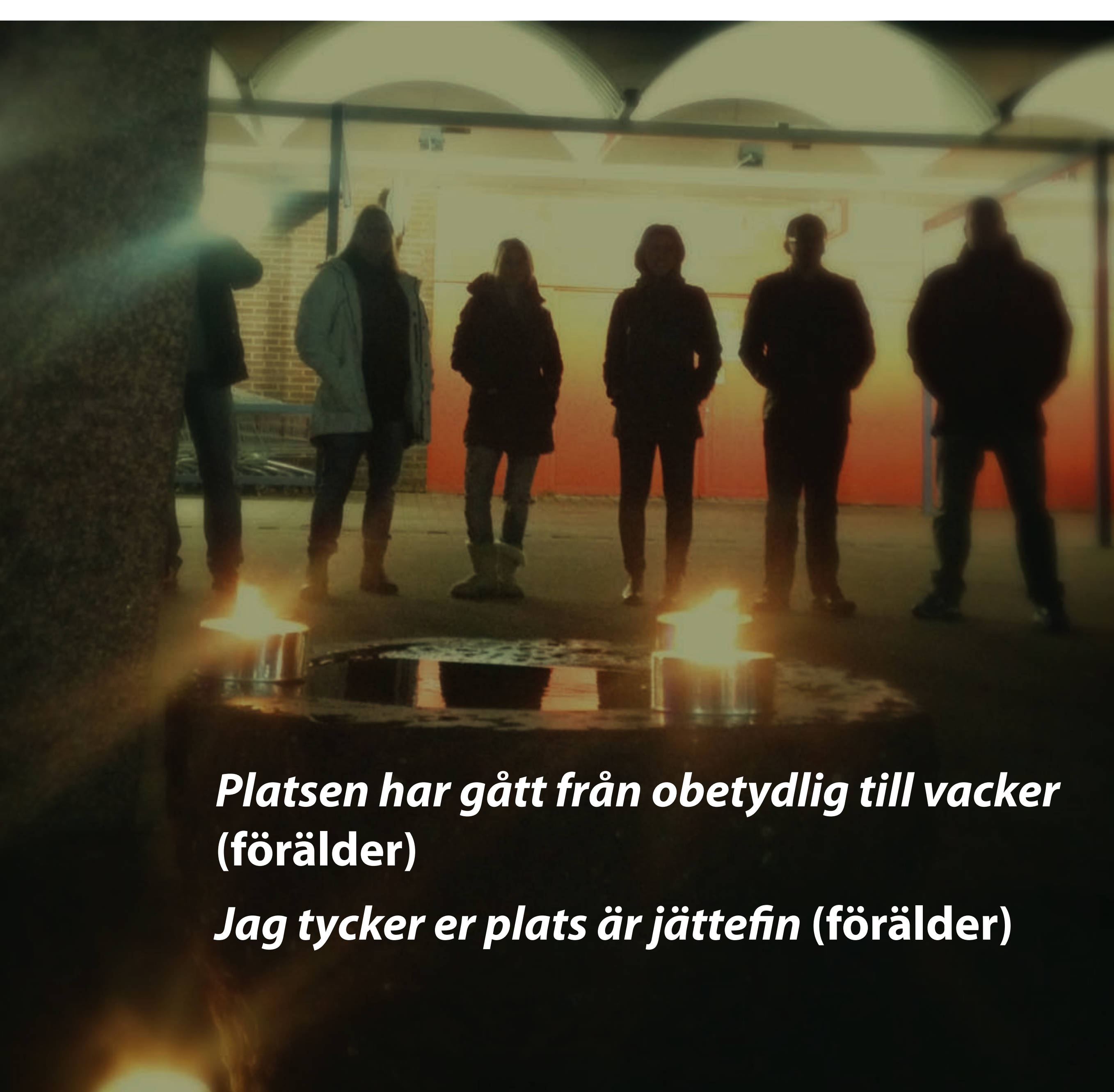
Vilka spår sätter barnen på platsen och platsen på barnen? Vi tänker att det är viktigt att att förskolan synliggör barnens görande och barnens röster i samhället. Vi erbjöd barnen material som var möjligt att arbeta med på platsen, som kunde lämnas kvar, som ett spår från oss.



*Här är vår plats, man kan leka och stanna här...  
Kan vem som helst göra skulpturer?*



Något som vi reflekterat kring är den djupa dialogen som uppstått mellan barnen i det här projektet. Barnen resonerar, reflekterar och vill berätta om vad de upplevt, när de arbetat med platsen. I barngruppen, med föräldrarna, på förskolan, förbipasserande medborgare, för gäster som besökt vår förskola, barn och pedagoger från andra avdelningar och många fler. Det finns en stolthet hos barnen, "vi är i något viktigt". Det har blivit "vår plats" som vi har knutit starka band med, en mötesplats och en Samtalsplats. Vi tror verkligen på att låta barnen sätta ord på, berätta om vad de gjort och vad de upplevt. Ge möjlighet till reflektion. Det ger större förståelse och skapar nya tankar. Att vara i dialog med varandra skapar många tillfällen att utveckla sitt språk, sitt sätt att kommunicera och ett sammanhang.



**Platsen har gått från obetydlig till vacker (förälder)**

**Jag tycker er plats är jättefin (förälder)**



*Vi har tagit över platsen men  
Annika (skulptören) är fortfarande  
vår kompis*